

Próbakövezés a Mars-téren

(A Délmagyarország munkatársától.) Tavalay azzal a céllal helyezték át a Mars-térre a kocsipiacot, hogy a Nagykörutat és a piacokra betorkoló uccákat mentesítsék a tanyai kocsik forgalmától. Pár hete azonban, amióta az esős időjárás bekövetkezett, a Mars-térre nem engedik a tanyai kocsikat, mert a tér már a legkisebb esőtől is, valóságos sártengerre változik. Hetipiacok alkalmával, a vámkapuk statisztikája szerint 3500—4000 tanyai kocsi jön be Szegedre és a Nagyköruton a Kálvária-uttól, fel egészen a Tiszapartig, útik fel táborhelyüket. A Mars-tér pedig üresen áll, a piachiztosok és a helypénzszedők szigorúan ügyelnek arra, hogy a térre ne menjen kocsik, mert a megázott földet felvágna a kocsikerekek.

A tanyaiak, főképp, akik kocsin hozzák be Szegedre a terményeiket értékesítés végett, sehogyan sincsenek megelégedve azzal a helyzettel, hogy ha egyik héten jó idő van, akkor a Mars-téren árusíthassanak, ha pedig esős az idő, akkor a Nagyköruttra küldik őket. Ezen az állapoton változtatni lehetne a Mars-tér kikövezésével, erre azonban a városnak nincsen fedezete. Most a gazdák megnyugtatóra mégis előkészületet tett a város a kövezésre és a Mars-térnek az északi oldalán hozzákezdtek a kövezéshez. Néhány négyzetméternyi területen, próbaképpen kikövezik a teret, hogy

megállapítsák azt, melyik kövezés felelne meg a legjobban. Kétféle kövezéssel próbálkoznak, a kiskockával és a nagyobb terméskövekkel való kövezéssel. A próba tehát rövidesen meglesz a Mars-téren, arról azonban még szó sincs, hogy mikor kerül majd sor a tulajdonképeni kövezésre.

A gazdák körében el vannak arra határozva, hogy a Mars-tér kövezésének kérdését állandóan felszinen tartják és a legközelebbi közgyűlésen interpellálni fognak emiatt. Többen azt is fogják indítványozni, hogy addig is, míg a kövezésre sor kerül, a Mars-tér egyik felét tarackkal ültesse be a város. A tarack igen jól köt és messzeágazó gyökerei vannak. Ha most tarackmaggal beszórnák a Mars-tér egyik felét, akkor néhány hét múlva már a piacot is meglehetne ott tartani, mert a tarackkal begyepesített földet, még nagyobb esőzés idején sem vágja fel a kocsikerekek. A tarackozás viszont nem késleltetné a Mars-tér kikövezésének megkezdését, mert a tulsó rész kövezhető volna és amikor ott elkészültek a kövezéssel, át lehetne telepíteni a kocsipiacot a kikövezett oldalra.

A tarackozás a gazdák véleménye szerint egészen jelentéktelen összegébe kerülne a városnak és ezzel egyelőre ideiglenesen bár, de meg volna oldva a Mars-téri kocsipiac problémája, esős-havas időben is.

Kéthly Anna beszéde

a nemzeti egységről, a dolgozók életéről, az egyetem kérdéséről és Szeged problémáiról — „Kulturcélokra fordított egyetlen fillér sem volt felesleges”

Esztergályos János és Buchinger Manó felszólalásai a vasárnapi beszámológyűlésen

(A Délmagyarország munkatársától.) Kéthly Anna, Szeged szociáldemokrata országgyűlési képviselője vasárnap délelőtt beszámoló beszédet mondott a zsufolásig megtelt Korzó Moziban. Az ülésen résztvettek Buchinger Manó és Esztergályos János országgyűlési képviselők is.

Dr. Valentiny Ágoston nyitotta meg a nagygyűlést, majd

Kéthly Anna

mondotta el beszédét.

— Egy évvel ezelőtt Gömbös Gyula nemzeti munkatervvel jött — mondotta — és még most egy év múltán is azt látjuk, hogy ez a munkaterv valóban terv, de munka nélkül. Egy évvel ezelőtt láttuk a nemzeti munkatervben a lármás felvonulást a nagybankok és a kartellek ellen és mit látunk most: a nagybankok és a kartellek régi hatalmukban virulnak.

— Talán segítség az inségakció — folytatta —, amelyet a kormány a városok nyakába sózott, de a városok magukramaradtan még most sem tudtak megkezdeni. Vagy segítség az, hogy nem tarthatunk gyűlést, összejöveteleinket betiltják. Segítség talán a gazdavédelem a teljesen tönkrement kisközgazdaság számára, hogy most megkíméljük őket a transferálástól, amikor már semmijük sincs. Segítség talán az a 125.000 pengő, amit kisipari és kiskereskedői hitelakcióra fordítanak?

— Egy pengő jut belőle egy-egy iparosnak —, hallatszik a közbeszólás.

— Segítség talán a hadikölcsön-segély, melyet megszükitettek. A nyugdíjtörvény sem más, mint a hatalom új fegyvere azon tisztviselők ellen, akiket ki akar emelni a helyükből. Ilyen egyszerűen a fiatalok, a munkanélküliek és a tisztviselők kérdését elintézni nem lehet.

— De ez mind nem fontos — mondotta Kéthly Anna —, legfontosabb a nemzeti egység, melyet pártcélokra sajátítottak ki. Pedig bármit csinálnak, a lakosság osztályokra, foglalkozási ágakra tagozódik. A politika oldala ennek az egység-szervezésnek szintén arra mutat, hogy nem lehet az egységet összehozni. Ami most folyik, az nem a nemzet egysége, hanem egy párt alakítása hatalmi eszközök

segítségével. De

ezzel a hatalmi eszközzel nem pártot kell alakítani, hanem elviselhetővé kell tenni a dolgozók életét.

Ami most folyik nálunk, az nem egyéb, mint a fasizmus és a náciizmus utánzása, „magyar-ruhás-alapon. De kérdezheti mindenki, kinek a pénzből folyik ez a pártszervezési mozgalom. Ezt is megvilágítja a következő eset, amely Mindszent községben történt meg a közelmúltban.

— A mindszenti építőmunkások szüreti mulatságot akartak rendezni. Minden évben megrendezik ezt a mulatságot és most is előzetesen bejelentették a hatóságnak. A mindszenti főszolgabíró: Szőke Sándor csak úgy adott engedélyt a mulatság megtartására, ha a munkások a bevétel 50 százalékát a nemzeti egység pártszervezésére adják... A mulatságot meg is tartották és véletlenül, vagy szerencsére deficittel végződött. A mindszenti főbíró azonban nem vállalta a deficit felét.

— Keleteurópában

most divat a diktatura.

Kisköri népek és kisköri diktátorok divatja van. S bennünket is gyámságban akarnak tartani, mert még nem vagyunk szerintük elég érettek. De az a csönd, amely a keleteurópai országokban látszik, csak látszólagos, mert ezek a népek innen áttekintenek a szomszéd északi országokba, ahol valóban csöndben és nyugalomba élnek az emberek. Mindenütt a dolgozók igazi akarata érvényesül.

— Két speciális szegedi kérdéssel is kívánok foglalkozni — mondotta ezután Kéthly Anna. Az egyik

az egyetem kérdése.

Nekünk szociáldemokratáknak az az álláspontunk, hogy az elméleti és gyakorlati tudást meg kell adni azoknak, akik tanulni akarnak. Ma a munkásifjuságnak alig van ideje arra, hogy a felnőtt kor feladatár felkészüljön mert 12—14 éves korában már dolgoznia kell mun-

kanélküli apja helyett. Az egyetemi oktatás ellen most harcolnak és takarékosági jelszavakra hivatkoznak. Mi azt mondjuk, hogy az egyetemi szelekciótól nem a rangnak, hanem a tudásnak a szelekcióját kell alkalmazni.

— Nem bocsájtható meg, hogy a különleges szerepet betöltő, nagy felkészültségű szegedi egyetemhez nyuljanak. Mi nem tehetünk róla, hogy Hóman ur idegeskedik, miért nem idegeskedik akkor, amikor egyéb miniszteriumok költségvetésének csökkentését követeljük. Mi azt mondjuk, hogy

kulturcélokra fordított egyetlen fillér sem volt felesleges.

— Ha le akarnak sülyeszteni egy kulturálmot balkáni nivójára, akkor el kell törölni az egyetemeket, de akik kulturafőlnyörői szavalnak, azok nem tehetik ezt. Az egyetem nem lehet diplomagyár, azt mi is valljuk, de nem lehet belépőjegy sem azoknak, akiknek a hátuk mögött rang és összeköttetés van. Sok az arra érdemes, tehetséges szegény ifju, akik számára nyitva kell tartani az egyetem valamennyi kapuját.

Kéthly Anna ezután

a paprikakérdésről

beszélt:

— A tavasszal interpelláltam a paprikagyben és ezzel megindítottam egy harcot a monopóliumterv ellen. Az események igazoltak, Most ugyilátszik elejtették a tervet, vagy egyelőre alszik, de most újból kísértének a burgonyamonopóliummal, meg a csokoládé monopóliálással. Beszédét azzal fejezte be, hogy az Interparlamentáris Unió elhatározta, hogy ki fogja zárni soraiból azokat a parlamenteket, amelyeket nem a titkos választójog alapján hoztak össze.

A hosszantartó lelkes tapssal fogadott beszámoló után

Esztergályos János

mondott beszédet.

— Kétféle eszközökkel dolgozik még ma is a reakció, — mondotta. Az egyik nyers, durva és kegyetlen, a másik eszköz, hogy jól vasalt nadrágos urak kiállanak a porondra és gyönyörűen beszélnek. Ugy van megfogalmazva a beszéd, hogy az elkeseredett dolgozóknak tesszen. A cél az, elfeledtetni a keservet, elaltatni a kétségbeesést. De hol a boldogság, mit tettek 10 év alatt? Irtózatossággal adósságot csináltak és mire költötték: Lillafüredre, 360.000 pengős angol csődörre, tyukkölcsönt adtak és borházakat nyitottak a külföldön olyan egyéneknek, akik a bort csak „hosszulépésből” ismerték.

— Tíz év után az utód új stílust hozott be, első cselekedete az volt, hogy beszédet mondott a rádióba, olyant, ami fülnék és szivnek jólesett. S most egy év után mi van: talán megszüntek a kartellek, van ára a terménynek, van tán munka és nincs talán munkanélküliség?

Statisztikát ismerttetett ezután, amely szerint Magyarországon a legnagyobb az adókvóta.

Buchinger Manó

beszélt ezután. Főként külpolitikai kérdésekkel foglalkozott.

— A helyzet igen komoly, — mondotta. Lát-szik ez a gyakori utazgatásból is.

— A hitlerizmus és fasizmus olyan kormányzati rendszer — mondotta —, amely a világ népét a történelemben példa nélkül álló veszedelemben sodorja. Mialatt Berlinben eljátszák a Reichstag felgyújtásának komédiáját — az alatt felgyújtják az egész világot.

Befejezésül arról beszélt, hogy a jelenségek-ből mégis arra lehet következtetni, hogy a világpolitikában rövidesen enyhülés fog bekövetkezni.

Délután Kéthly Anna Szentmihályteleken tartott beszámolót, amelyet a tanyaiak nagy tömege hallgatott végig és lelkesen ünnepelte a képviselőt.

DIVATCIPŐK

már 5 pengőért

kaphatók Tábort ucca 7/b. szám alatt. Nagy választék gyermekcipőkben.